

Nelze proto uznati, že žal. úřad rozhodl nezákonně, neuznal-li, že ani předpis čl. VI. zák. č. 251/1922 Sb. neposkytuje žádné opory pro st-lem uplatňovaný nárok na náhradu výloh cesty z V. ke škole v M. ve formě zápočtu doby, určené podle vzdálenosti od občan. školy ve V. k občan. škole v M., do počtu hodin vyučovacích na základě klíče stanoveného v onom předpisu.

Č. 12.182.

Živnostenské právo: * Za dobrozdání podle § 18 odst. 4 živn. řádu nelze pokládati pouhé, nijak neodůvodněné vyjádření, že společenstvo podanou žádost nedoporučuje.

(Nález ze dne 3. prosince 1935 č. 19.769/35.)

V ě c: Společenstvo hostinských a výčepníků v N. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. tělocvičnou jednotu Sokol v K. adv. Dr. Jan V. Keller z Prahy) o hostinskou koncesi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 26. ledna 1932 nevyhověl okr. úřad v Po-
děbradech žádosti tělocvičné jednoty Sokol v K. za udělení hostinské
a výčepnické koncese podle ustanovení § 16 lit. a), b), c), f) a g) živn.
ř. pro sokolovnu v K. proto, že potřeba jest kryta oprávněními toho
druhu, existujícími v obci, a to v domech č. p. . .

Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání tělocvičné jednoty So-
kol v K. podanému proti tomuto výměru, výměr ten zrušil a jmenované
tělocvičné jednotě udělil koncesi k provozování živnosti hostinské a
výčepnické v K. s oprávněními přechovávati cizince, podávati pokrmy,
čepovati pivo, víno a ovocné víno, podávati kávu, čaj, čokoládu, jiné
teplé nápoje a občerstvení. V rozhodnutí bylo vysloveno, že společen-
stvo hostinských a výčepníků v N. ve svém zamítavém dobrém zdání
neuvádí vůbec konkrétních námitek, kterými by se měl žal. úřad zvláště
zabývati.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvažil nss toto:

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že stěžující si společenstvo ve
svém zamítavém dobrém zdání neuvádí vůbec konkrétních námitek,
kterými by se měl zabývati. Tomuto výroku nelze rozuměti jinak, než
že žal. úřad odepřel jednati se stěžujícím si společenstvem jako s pro-
cesní stranou v konkrétním sporu proto, že ve svém »dobrém zdání«
neuvedlo vůbec žádných konkrétních námitek proti žádosti zúčastněné
strany za propůjčení hostinské a výčepnické koncese v K. Stěžující si
společenstvo, uznávajíc ve stížnosti, že ve svém dobrozdání konkrétních
námitek nevznese, uvádí, že »neuvedlo svoji námitku týkající se po-
třeby obyvatelstva proto, že mu bylo známo stanovisko okresního
úřadu proti udělení koncese. Když pak řízení bylo vedeno u zem. úřadu,
nemohlo se společenstvo konkrétními námitkami zabývati, poněvadž mu
ani nebylo známo, že se tělocvičná jednotu Sokol v K. odvolala.« Podle

názoru společenstva bylo povinností žal. úřadu, aby dal společenstvu jako straně možnost k vývodům odvolání zaujmouti stanovisko. To se však nestalo a byla tak podle názoru stížnosti společenstvu vzata možnost účinně se brániti.

Nss s tímto stanoviskem stížnosti nesouhlasí.

Ve 4. odst. § 18 živn. ř. je předepsáno, aby místně příslušné společenstvo pro živnosti hostinské a výčepnické před propůjčením koncese bylo zpraveno o tom, že žádost byla podána, a aby bylo vyzváno, by ve lhůtě nejdéle 14 dní podalo případně svoje dobré zdání. Jestliže společenstvo podalo včas své dobré zdání a byla-li koncese propůjčena proti jeho návrhu, přísluší mu podle 7. odst. uvedeného zákonného ustanovení právo odvolati se k vyššímu úřadu, mimo případ dalšího propůjčení koncese podle předchozího odstavce, o který však v konkrétním případě vůbec nejde. Z tohoto zákonného ustanovení jest zřejmo, že společenstvu pro živnost hostinskou a výčepnickou, jež bylo řádně zpraveno o tom, že byla podána žádost za propůjčení koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické podle § 16 živn. ř., přísluší v řízení o této žádosti postavení procesní strany jen tenkrát, jestliže o žádosti ve lhůtě stanovené zákonem podalo své dobré zdání. Společenstvo, jež takového dobrého zdání nepodalo, není — jak z cit. § 18 odst. 7 živn. ř. jest zřejmo — legitimováno podati odvolání proti výměru I. stolice, kterým žádosti za propůjčení koncese bylo vyhověno, nemá však postavení procesní strany v řízení před II. stolicí ani tehdy, když k ní věc dospěla na základě odvolání žadatele I. stolicí zamítnutého, neboť postavení procesní strany i v tomto řízení mohlo si společenstvo zajistiti jen tím, že podalo dobré zdání podle 4. odst. § 18 živn. ř.

V konkrétním případě oznámil okr. úřad v Poděbradech stěžujícímu si společenstvu, že tělocvičná jednota Sokol v K. podala žádost, aby jí byla udělena koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické v sokolovně v K. Na to sdělilo stěžující si společenstvo jmenovanému okr. úřadu, že »představenstvo společenstva usneslo se nedoporučiti žádost tuto k příznivému vyřízení.« Toto sdělení nelze pokládati za dobré zdání podle odst. 4 § 18 živn. ř., neboť o takovém dobrém zdání může býti řeč jen tehdy, když společenstvo z důvodů skutkových nebo právních se vyslovuje pro vyhovění podané žádosti nebo pro její zamítnutí, nelze je však spatřovati v pouhém nijak neodůvodněném prohlášení, že společenstvo podanou žádost nedoporučuje, když z něho není vůbec patrné, z jakých důvodů skutkových a právních se vyslovuje proti vyhovění žádosti. Podle toho nepodalo stěžující si společenstvo o žádosti tělocvičné jednoty Sokol v K. za propůjčení koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické dobrozdání podle § 18 odst. 4 živn. ř., a odepřel proto se zřetelem na to, co bylo uvedeno výše, žal. úřad právem jednati s ním jako s procesní stranou v konkrétním sporu. Opačný názor stížnosti je nesprávný.

Za tohoto stavu věci musila býti stížnost zamítnuta, aniž bylo možno vejíti na věcné námitky stížnosti, neboť k těmto námitkám nedostává se stěžujícímu si společenstvu legitimace, když v konkrétním sporu procesní stranou vůbec nebylo.